

REPULIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
ZAGREB, Amruševa 2/II

372

2. P-167/2013 — 54

PRESUDA

U ime Republike Hrvatske, Trgovački sud u Zagrebu, po sucu ovog suda Beatrix Crnogorac, u pravnoj stvari tužitelja: TRUDBENIK d.d. u stečaju, Sv.Ivan Zelina, Trg A.Starčevića 5, OIB: 82986748125 sada Stečajna masa Trudbenik d.d u stečaju, Sv.Ivan Zelina, Trg A.Starčevića 5, kojeg zastupa punomoćnica Jaka Čurić, odvjetnica iz Zagreba, P.Hatza 23, protiv tuženika: GORAN BUNČIĆ iz Sv.Ivana Zelina, Žitomir 56, OIB: 35720606458, kojeg zastupa punomoćnik Dubravko Mar, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Andreis, Čogurić & partneri iz Zagreba, Ul.grada Vukovara 284, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 03. prosinca 2013. godine u prisutnosti tužitelja i punomoćnika tuženika, s objavom dana 16. siječnja 2014. godine

presudio je

1. Tuženik je dužan vratiti u stečajnu masu iznos od 9.000.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 22.06.2004. godine pa do isplate po stopi od 15 % godišnje za razdoblje od 22.06.2004. godine pa do 31.12.2007. godine, a za razdoblje od 01.01.2008. godine pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

2. Nalaže se tuženiku da plati tužitelju parnične troškove u iznosu od 1.161,255 kuna, sve u roku od osam dana.

3. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška u iznosu od 227.530,00 kn kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu dana 07.04.2006. godine kojom traži utvrđenje da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Ugovor o prodaji dionica od 22.06.2004. godine sklopljen između stranaka, te da tuženik vrati u stečajnu masu iznos od 9.000.000,00 kn sa pripadajućim zateznim kamatama od 22.06.2004. godine do isplate. Tužbom se navodi kako je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak rješenjem ovog suda broj St-111/04 od 19.10.2004. godine, dok je postupak radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka pokrenut rješenjem ovog suda od 28.06.2004. godine. Ističe se kako je rješenjem ovog suda od 05.10.2005. godine zabranjeno raspolaganje imovinom dužnika. Navodi kako su stranke sklopile dana 22.06.2004. godine u vrijeme kada je već bio podnijet prijedlog za otvaranje stečajnog postupka Ugovor o prodaji dionica solemniziran 09.07.2004. godine kojim je tuženik prodao tužitelju 45.000 dionica društva TRUDBENIK

d.d., Sv.Ivan Zelina serije A, svaka nominalne vrijednosti 300,00 kn, što ukupno iznosi 9.000.000,00 kn, a kojim iznosom je tuženik zatvorio svoj dug i to s osnova Ugovora o prodaji dionica od 27.02.2001. godine u iznosu od 3.300.000,00 kn i s osnova preuzimanja gotovine s blagajne tužitelja u iznosu od 5.7000.000,00 kuna. Navodi i kako je tužitelj neprekidno blokiran od 27.03.2003. godine, a pobijani Ugovor sklopljen 41 dan nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.

Odgovorom na tužbu tuženik je isticao kako prilikom sklapanja pobijenog Ugovora nije znao za prethodni stečajni postupak. Oспорava da bi tuženik po Ugovoru od 27.02.2001. godine bio dužan 3.300.000,00 kn već 1.333.996,22 kune. Oспорava i obvezu s osnove preuzimanja gotovine s blagajne tužitelja jer su se tom gotovinom podmirivale obveze tužitelja prema trećim osobama. Navodi kako predmetnim ugovorom tužitelj nije otuđio imovinu, već ju je stekao, te se pobijanim Ugovorom nije promijenila bilanca na imovina tužitelja niti je umanjena mogućnost naplate tražbine vjerovnika.

Dana 24.02.2009. godine Trgovački sud u Zagrebu donio je presudu broj P-1993/2006 kojom je utvrdio da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Ugovor o prodaji dionica od 22.06.2004. godine sklopljen između Gorana Bunčića i TRUDBENIK d.d., Sveti Ivan Zelina, dok je dio tužbenog zahtjeva kojim je tužitelj tražio da se naloži tuženiku da vrati u stečajnu masu iznos od 9.000.000,00 kn odbio kao neosnovan.

Dana 16.10.2012. godine Visoki trgovački sud Republike Hrvatske donio je presudu i rješenje kojom je potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu P-1993/2006 od 24.02.2009. godine u točki 1. izreke presude, a ukinuo rješenjem navedenu presudu u točki 2. i 3. izreke presude te u tom dijelu vratio predmet na ponovno suđenje.

Tijekom postupka izvršen je uvid u dokumentaciju sadržanu u spisu.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99. 88/01., 117/03., 88/05., 84/08., 123/08., 57/11, 148/11 i 25/13, u daljnjem tekstu: ZPP), ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev iz podneska tužitelja od 11. studenog 2008. godine osnovan.

Između stranaka nije sporno kako je sklopljen Ugovor o kupnji dionica od 22.06.2004. godine kojim je Ugovorom tuženik prenio na tužitelja 45.000 dionica izdavatelja TRUDBENIK d.d., Sv.Ivan Zelina serije A oznake TRDB-R-A i to za iznos od 200,00 kn po dionici donosno ukupno 9.000.000,00 kuna. Također je nesporno da iznos od 9.000.000,00 kn nije isplaćen na ime kupoprodajne cijene tuženika, već su time zatvorena potraživanja koja su se u poslovnim knjigama tužitelja vodila kao potraživanja prema tuženiku.

Presudom ovog suda broj P-1993/2006 od 24.02.2009. godine (koja je u tom dijelu potvrđena) utvrđeno je da je sklapanjem Ugovora o kupnji dionica od 22.06.2004 tuženik poduzeo radnju kojom s remeti ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojom se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), te je utvrđeno da je sklopljeni Ugovor od 22.06.2004. godine bez učinka prema stečajnoj masi tužitelja.

Ako se zahtjev za pobijanje pravne radnje prihvati, pobijena pravna radnja je bez učinka prema stečajnoj masi i protivna je strana dužna vratiti u stečajnu masu sve imovinske koristi stečene na osnovi pobijene radnje (čl. 141. st. 5. SZ-a).

Sud je presudom broj P-1993/2006 od 24.02.2009. godine utvrdio kako se imovinska korist koju je tuženik imao uslijed sklapanja predmetnog Ugovora o prodaji dionica od 22.06.2004. godine sastoji u tome da mu je otpisan dug koji je tuženik imao

prema tužitelju u poslovnim knjigama tužitelja te da se tuženikova korist stečena na osnovi pobijane radnje sastoji u otpisu tražbine, a ne u stjecanju iznosa od 9.000.000,00 kn (imovinske koristi).

Stoga u ovom postupku valjalo je utvrditi s koje osnove tužitelj potražuje iznos od 9.000.000,00 kn i na što se odnose pojedini iznosi.

Na ročištu dana 03.12.2013. godine tužitelj je istaknuo kako ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva kako je to specificirano na ročištu dana 11.11.2008. godine te ističe kako potražuje iznos od 9.000.000,00 kn s osnove: 3.300.000,00 kn s osnove ugovora o prodaji dionica od 27.02.2001. godine te s osnova preuzimanja gotovine s blagajne tužitelja odnosno pozajmica u razdoblju od 2003. godine i 2004. godine u iznosu od 5.700.000,00 kuna.

Stoga iz činjenične osnove tužbe i tužbenog zahtjeva kao i iz očitovanja tužitelja od 03.12.2013. godine proizlazi kako isti potražuje iznos od 9.000.000,00 kn s osnove: 3.300.000,00 kn s osnove ugovora o prodaji dionica od 27.02.2001. godine te s osnova preuzimanja gotovine s blagajne tužitelja odnosno pozajmica u razdoblju od 2003. godine i 2004. godine u iznosu od 5.700.000,00 kuna.

U ovom postupku provedeno je vještačenje radi utvrđenja činjenice s kojih osnova je knjižena obveza tuženika prema tužitelju i je li postojao dug tuženika prema tužitelju u visini od 9.000.000,00 kuna.

Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za financije Ljerke Živković od 21.06.2008. godine proizlazi da je obveza tuženika prema tužitelju u iznosu od 9.000.000,00 kn, knjižena s naslova dugovanja tuženika prema tužitelju po osnovi primljenih pozajmica u iznosu od 5.700.000,00 kn te s naslova preuzetoga duga u iznosu od 3.300.000,00 kn. S naslova preuzetih potraživanja tuženik je bio dužan Trudbeniku d.d. Zelina temeljem Ugovora o prodaji dionica sklopljenog između Dragutina Posavec(kao prodavatelja i Gorana Bunčića (kao kupca) od 27.02.2001. godine.

Sud je vještački nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije Ljerke Živković cijenio stručnim, objektivnim i dovoljno obrazloženim te mu je u cijelosti poklonio vjeru. Ovaj sud je također, prihvatio tvrdnju tuženika (iz njegovog iskaza na ročištu 13.03.2008. godine) kojom priznaje da postoji njegov dug prema tužitelju u visini od 9.000.000,00 kn, što uostalom i proizlazi iz nalaza i mišljenja financijskog vještaka i provedenog postupka.

Odredbom članka 421. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99, dalje ZOO) propisano je da ugovorom o zajmu obvezuje se zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenjivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca, odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće.

Slijedom navedenog ,sud je utvrdio na temelju dokumentacije sadržane u spisu i provedenog postupka da je dug tuženika prema tužitelju u visini od 9.000.000,00 kn nastao na način da je tuženik na blagajni tužitelja primao gotov novac, odnosno radi se o dugu tuženika prema tužitelju s osnove preuzimanja gotovine s blagajne tužitelja u iznosu od 5.700.000,00 kn te na temelju ranijeg ugovora o kupoprodaji dionica od 27.02.2001. godine temeljem kojeg je tuženik kupio od Dragutina Posavca 70,204 dionica na ime za iznos od 60,00 kn po dionici, a taj dug iznosi 3.300.000,00 kuna.

Isto tako ovaj sud smatra kako je tuženik stekao imovinsku korist na temelju pobijanog ugovora o prodaji dionica od 22.06.2004. godine u iznosu od 9.000.000,00 kn, stoga je potrebno vratiti sukladno članku 141. stavak 5. SZ-a navedeni iznos u stečajnu

masu s osnove ugovora o kupoprodaji dionica od 27.02.2001. godine i s osnove ugovora o pozajmicama.

Stranka koja tijekom postupka iznese neku činjenicu dužna je predložiti i izvođenje dokaza kojim bi se ta činjenica mogla dokazati. Ako stranka ne predloži dokaze, a ne radi se o notornoj činjenici niti o činjenici koju je protivna stranka priznala, sud će o postojanju te činjenice zaključiti primjenom pravila o teretu dokazivanja, koja pravila obvezuju sud uzeti kao nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije pružila dovoljno odgovarajućih dokaznih sredstava.

Svaka je stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika, a to sukladno čl. 219. ZPP-a. Dakle, istinitost neke tvrdnje dokazuje onaj tko tvrdi da određena činjenica postoji, a ne onaj tko poriče njezino postojanje.

Zaključno treba istaknuti kako je članak 17. jasno propisuje da su sudionici u obveznim odnosima dužni izvršavati svoje obaveze i da za izvršenje tih obaveza odgovaraju. To je jedno od temeljnih načela obveznog prava, a znači da strana vjerna ugovoru može od suugovaratelja tražiti ispunjenje obveze kao i zateznu kamatu za zakašnjenje.

Obzirom na to da tuženik u ovom postupku nije dokazao ispunjenje svojih obveza prema tužitelju ovaj sud je tužbeni zahtjev ocijenio osnovanim sukladno člancima 17., 421 ZOO-a i 219. ZPP-a i SZ-a ZOO-a te je donio odluku kao u točki I izreke presude.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. st. 1. i članka 155. ZPP-a, a trošak se sastoji od troška zastupanja po odvjetniku odmjerenim prema Tarifi o nagradi i naknadi za rad odvjetnika (NN br. 91/04, 37/05, 59/07, 148/09, 142/12 dalje: OT) i Zakonu o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine broj 47/95, 106/96, 164/98, 105/99, 54/00, 73/00, 127/00, 48/04, 82/04, 90/05., 76/07., 87/09., 94/09., 12/12) odnosno sastoji se od troška: sastava tužbe od 07.04.2006. godine u iznosu od 93.000,00 kn sukladno tbr. 8. t.1. OT-a, trošak sastava obrazloženog podnesak od 07.11.2007. godine u iznosu od 93.000,00 kn tbr. 8. t.1. OT-a, trošak ročišta od 11.12.2007. godine u iznosu od 93.000,00 kn tbr. 9. t.1. OT-a, trošak sastava obrazloženog podnesak od 10.01.2008. godine u iznosu od 93.000,00 kn tbr.8. t.1. OT-a, trošak ročišta od 25.01.2008. godine u iznosu od 93.000,00 kn tbr. 9. t.1. OT-a, trošak ročišta od 13.03.2008. godine u iznosu od 93.000,00 kn tbr.9. t.1. OT-a, trošak ročišta od 11.11.2008. godine u iznosu od 93.000,00 kn tbr.9. t.1. OT-a, trošak ročišta od 10.02.2009. godine u iznosu od 93.000,00 kn tbr. 9. t.1. OT-a, trošak sastava žalbe od 24.03.2009. godine u iznosu od 116.250,00 kn tbr.10. t.1. OT-a, te trošak PDV-a od 22%, što iznosi 1.049,505 kn, trošak ročišta od 03.12.2013. godine u iznosu od 70.000,00 kn tbr.9. t.1. OT-a, ukupno kn te trošak PDV-a od 25% u iznosu od, ukupno 1.137,005 kn, nagrada vještaku u iznosu od 8.000,00 kn, pristojba na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn, , pristojba za presudu u iznosu od 5.000,00 kn sukladno Zakonu o sudskim pristojbama - Tar.br. 2.1. (Narodne novine broj 74/95., 57/96., 137/02., 26/03. – pročišćeni tekst i 125/11. – dalje: ZSP-a), pristojba na žalbu u iznosu od 6.250,00 kn, što sve ukupno iznosi 1.161,255 kuna te je odlučeno kao u točki 2. izreke presude.

Tužitelj je odbijen s prekomjernim zahtjevom za naknadu parničnog troška koji se odnosi na trošak podneska od 16.04.2008. godine u iznosu od 500,00 kn tbr.8. t.1. OT-a obzirom na to da istim samo dostavlja dokaz o uplati predujma za vještačenje, trošak podneska od 09.07.2008. godine u iznosu od 93.000,00 kn tbr.8. t.1. OT-a i trošak sastava podneska od 19.02.2008. godine u iznosu od 93.000,00 kn tbr.8. t.1 (zajedno s

PDV-om od 22%) jer se radi o podnescima kojima tužitelj ponavlja navode iz prethodnih podnesaka te isti nisu sukladno članku 155. ZPP-a prema ocijeni suda bili potrebni radi vođenja parnice te je sud odlučio kao u točki 3. izreke presude.

U Zagrebu 16. siječnja 2014. godine

SUDAC:

Beatrix Crnogorac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od osam dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi ovom sudu, pismeno u tri primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske. Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 1,2,4,5,6,8,9,10 i 11 ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (članak 467 stavak 1 ZPP)

DNA:

1. tužitelja po punomoćniku - *preuzete neposredne na zap. o objavi*
2. tuženiku po punomoćniku - *preuzete neposredne na zap. o objavi*
3. pisarnica: - kal. pravomoćnosti - 30 dana

Preuzeto	
Prihvaćeno	
Uputeno	
Preporučeno	
16.01.2014.	

Potvrđujem da je preslika / prijepis odluke ovoga suda
poslovni broj 7-167/2013, od
16. 01. 2014, istovjetna/istovjetan
izvorniku odluke iz spisa 7-167/2013.

Po ovlaštenju predsjednika suda:
Voditelj Poslovnice

U. J. Dvornić Babar

Trgovački sud u Zagrebu
U Zagrebu, dana 11. 01. 2014 godine.

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-167/2013-51

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Beatrix Crnogorac

Datum pravomoćnosti:

Datum ovršnosti:

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti: Presuda je pravomoćna dana 26.01.2016. godine a ovršna dana 11.04.2016. godine, kao i ispravak presude od 23.01.2014. godine u točki I izreke presude i u dijelu točke 2. izreke za iznos od 1.068.255,00 kn

Beatrix Crnogorac